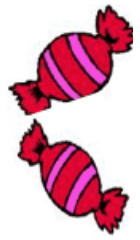

פינוק לשבת

עלון השבת לילדים

נא לא לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה

זמני השבת	הד"נ	מוצש"ק
ירושלים	16:50	18:03
חיפה	16:55	17:03
תל אביב	17:05	18:05
באר שבע	17:05	18:05

יור"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק תברון תובב"א

בס"ד <> שַׁבַּת קֹדֶשׁ פְּרֻשֶׁת תְּרוּמָה <> ו' אֶדְרַת הַתְּשַׁע"ג <> גְּלוּן מִסְפָּר 69 <> שָׁנָה שְׁנִיָּה <>

וקְדָה לְמַחְשָׁבָה "pe's pe's"

שַׁבַּת שְׁלוֹם לָכֶם, חֲבֵרֵי הַיְקָרִים וְהָאֱהוּבִים.

מִשְׁמֵשֶׁמֶשׁ מִשְׁנַכְנֵס אֶדְרַת- מְרַבֵּים בְּשִׂמְחָה, צַעֲדֵנוּ כָּל תַּלְמִידֵי בֵּית הַסֵּפֶר בְּשִׂיחָה וְרַקוּדִים, אֵל בֵּית הָאָבוֹת הַסְּמוּךְ. כָּלֵנוּ בְּתַחֲפֻשׁוֹת שׁוֹנוֹת וּמְשׁוֹנוֹת, כָּל אֶחָד כְּפִי שְׁעֵלָה בְּדַעְתּוֹ. בְּאוֹלָם הַכְּנִיסָה הַתַּחֲלֵקְנוּ לַקְּבוּצוֹת קְטַנוֹת עַל פִּי מִסְפָּר הַחֲדָרִים, עַל מִנַּת לְשִׂמְחָה אֶת הַמַּתְגוּרִים בְּבֵית הָאָבוֹת, כָּלֵם. יוֹרָם אָבִיעֵד וְאֲנִי נִכְנָסְנוּ לְחֶדֶר בְּקִצָּה הַמִּסְדְּרוֹן בְּקוּמָה הַשְּׁלִישִׁית, בּוֹ הַתְּגוּרָר זָקֵן גְּלֻמִּיד שֵׁיִשֵּׁב עַל פֶּסֶא בְּמַרְפֶּסֶת, מַתְחַמֵּם בְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ. חֲדָשׁ טוֹב וּמְבֻרָךְ קְרָאנוּ יַחַד לְשִׁנְכְּנוֹנוּ פְּנִימָה, וּבְיַדְנוּ זָר פְּרַחִים קֶטַן. בְּרוּכִים הַבָּאִים עִנָּה הָאִישׁ, שָׁבוּ לְיַדֵּי בְּבִקְשָׁה. יִשְׁכְּנוּ, וְהוּא הַפְּנָה מְבֻטוֹ אֲלֵינוּ וְשָׂאֵל: מַהִי פְּרֻשֶׁת הַשְּׁבוּעָה? פְּרֻשֶׁת תְּרוּמָה עֲנִינוּ. לְפָה אִמַּר הָאִישׁ. אֲסַפֵּר לָכֶם סִפּוּר שְׁשִׁמְעֵתִי מִפִּי רַבִּי וּמִוֹרֵי כְּשֶׁהֵיִיתִי צָעִיר בְּיָמַיִם. בְּפְרֻשֶׁת הַשְּׁבוּעָה נֶאֱמַר "וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ", וְהַסְּבִיר רַשִׁ"י שְׁכֻנּוֹת הַמְּלִים הֵיא "וַעֲשׂוּ לְשָׁמִי בֵּית קְדֻשָּׁה". וְכֵן סִפֵּר הַרַב: שְׁנֵי אֲנָשִׁים רוֹצִים לְהַגִּיעַ לְעִיר אַחַת וְיֵשׁ דְּרָכִים שׁוֹנוֹת הַמוֹלִיכוֹת לְאוֹתָהּ הָעִיר. לְמֵרוֹת שְׂאֶחָד הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ זֶה וְהַשְּׁנִי בְּדֶרֶךְ אַחֲרָת וְאִין דְּרָכָם שׁוֹנָה, מִכָּל מְקוֹם סוֹפֵם לְהַפְּגֵשׁ יַחַד, הָיִוֹת וּמַחֲזֵז חֲפָצָם שׁוֹנָה, שְׁהָרֵי שְׁנִיָּהֵם רוֹצִים לְהַגִּיעַ לְאוֹתוֹ יַעַד. לְעַמַּת זֹאת, כְּאֲשֶׁר מְטַרַת הַלִּיכָתָם שֶׁל הָאֲנָשִׁים אֵינָה אוֹתָהּ עִיר, זֶה רוֹצֵה לְהַגִּיעַ לְשֵׁם וְזֶה לְכָאן, בְּמַקְרָה כְּזֶה אֶפְלוּ שְׁשִׁנִּיָּהֵם הוֹלְכִים יַחַד כְּבֵרַת דְּרֶךְ, סוֹפֵם לְהַפְּרֵד, שְׁהָרֵי כְּשִׁיגִיעוּ לְפְרֻשֶׁת דְּרָכִים בְּהַכְּרַח כָּל אֶחָד זֶלְךְ לְכוּן אַחַר. וְהַנְּמַשֵּׁל הַמְּשִׁיךְ הָאִישׁ וְאָמַר: כָּל הַתְּכַנְּסוֹת שֶׁל יְהוּדִים לְטַפְּסַת עֲצוֹת לְשֵׁם שְׁמַיִם, לְמֵרוֹת שְׂאִין דְּעוֹתֵיהֶם שׁוֹנוֹת, סוֹפָה שֶׁל הַתְּכַנְּסוֹת זֶה לְהַתְּקִים, כִּינּוֹן שְׁמִטְרָתָם אַחַת, וְכָלֵם רוֹצִים לְעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹן אֲבִיהֶם שְׁבִשְׁמַיִם. לְכּוֹן, לְמֵרוֹת שְׁדַרְכֵיהֶם נִפְרָדוֹת כְּרַגְעַ, סוֹפֵם לְהַתְּאַחֵד. לְעַמַּת זֹאת, כָּל הַתְּכַנְּסוֹת שְׂאִינָה לְשֵׁם שְׁמַיִם, כָּל אֶחָד מִתְּכַנְּנוֹ לְהַגִּיעַ לְתַכְלִית אַחֲרָת, לְמֵרוֹת שְׁכָלֵם נִרְאִים מְאֻחָדִים, וְיִוֹשְׁבִים יַחַד בְּאוֹתוֹ מְקוֹם, כְּשִׁיגִיעוּ לְפְרֻשֶׁת דְּרָכִים יִפְרְדוּ, וְסוֹפָה שֶׁל הַתְּכַנְּסוֹת זֶה שְׁכָל אֶחָד זֶלְךְ לְדַרְכּוֹ. הִנֵּה נִכְנָס חֲדָשׁ אֶדְרַת וְעִמּוֹ שְׂמַחָה וְצַהֲלָה, וְאֵתֵם יְלָדִים חֲבִיבִים, צְרִיכִים לְזָכוֹר שְׁכָל מַה שְׂתַּחֲשְׁבוּ לְעֲשׂוֹת לְכַבוֹד פּוֹרִים צְרִיךְ שִׁיָּהִי לְשֵׁם שְׁמַיִם, וְכֵן יִתְקִים הַרְצוֹן שְׁלָכֶם בְּשִׂמְחָה וּבְאַחֲדוּת. הַסְּתַפְּלֵנוּ זֶה עַל זֶה, וְאָמַרְנוּ: נַעֲשֵׂה בְּעִזְרַת ה' כָּל מַה שְׁנוּכֵל, וְנִסְפָּר לְכָל יְלָדֵי בֵּית הַסֵּפֶר אֶת הַסִּפּוּר הַנִּפְלָא שְׁלַמְדְנוּ מִמֶּנּוּ, תּוֹדָה. כְּשִׁחֲזַרְנוּ לְבֵּית הַסֵּפֶר, הַתְּאֻסְפוּ כָּלֵם בְּאוֹלָם הַסִּפּוּרֵט, וְאֲנוּ סִפְרְנוּ עַל הַמִּפְגֵּשׁ הַמְּעַנֵּן עִם הַזָּקֵן שְׁלָנוּ, וְיַחַד הַסְּכִימוּ כָּלֵם שְׁנַתְּכַנְּסוּ לְמִטְרָה אַחַת בְּלְבַד: לְעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַפְּעִילוּיוֹת לְכַבוֹד פּוֹרִים אֵךְ וְרַק לְשֵׁם שְׁמַיִם. וְמַה אֵתְכֶם חֲבֵרִים יְקָרִים, מְצַטְרָפִים? לְהַתְּרָאוֹת בְּשִׁבּוּעַ הַבָּא בְּעֵלוֹן פְּרֻשֶׁת תְּצוּנָה - זְכוֹר, יוֹנְתָן.

החיזה הפרשה

1. אלו מתכות יקרות מבקש משה מישראל להביא תרומה לבנית משכן?
2. מהו הפלי הראשון שה' מצוה לעשות?
3. מאיזה חומר עשוי השלחן ובמה הוא מצפה?
4. כמה קנים יש למנורת הזהב סך הכל?
5. כמה קנים מפל צד?
5. ממה עשויה הפרכת במשכן?

הדרש והאזרה

"ועשו לי, מקדש ושכנתי, בתוכם"
 משל למה הדבר דומה? למלך שהיתה לו בת יחידה ובאו בני מלכים לבקש את ידה, לישא אותה לאשה ולקחת אותה למדינתם. המלך אמר: "להפריד ממנה איני יכל לכן אבקשם שתכינו לי חדר קטן סמוך מאד לארמון שלכם, כדי שבכל רגע שארצה אכל לראות את ביתי האהובה." כך הקב"ה שנתן לעם ישראל את החמדה הגנוזה שהיתה אתו קרוב לאלף דור, מבקש מעם ישראל שיעשו לו בית קטן שיוכל לדור ביניהם ולא יפרש מן התורה חמדתו. הה"ד "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם".

(מדרש רבה)

הפתגם השבועי

פעמים רבות תוהים בני האדם אם הצדקה שהם נותנים היא אכן צדקה אמיתית. לכן צריך לפזר שקלים רבים, כדי ששקל אחד יקלע למטרה האמיתית" (רבי אשר מסטולין).

גשילי הפרשה

ה' אמר אל משה לומר לבני ישראל לתרם כפי רצונם לבנית המשכן. "וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת. ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים. וערת אילם מאדמים וערת תחשים, ועצי שטים. שמן למאר בשמים לשמן המשחה ולקטורת הסמים. אבני שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן". ה' צוה את בני ישראל: "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". מצוה זו היא לבנות משכן ולאחר מכן מקדש. ה' צוה לבנות: ארון בו יניחו את לוחות האבן שקבלו בהר סיני, מעל הארון מכסה מזזה טהור, ועל הכפורת שני כרובים. שלחן לחם הפנים. מנורה עם שבעה כנים. משכן שבו ישימו את הכלים. את המשכן פסו בשלשה פסוים מחמרים שונים. קירות המשכן היו עשויים מקרשים מצופים בזהב. פרכת (מעין וילון) להפריד בין הקדש ובין קדש הקדשים. מסך הדומה לפרכת לכסוי הכניסה למשכן. מזבח הנחשת (בבצר להקרב קרבנות. את עמודי החצר ואת המסך התלוי עליו.

ספור לשלח השבת

לבייתו של רבי שמלקי הורביץ נכנס עני, ובקש נדבה לצורך דחוף. פשפש רבי שמואל בכיסיו ובמגרת שולחנו, ושום מטבע לא נמצא. רבי שמואל נעשה נבוכ לנגע קט, אך מיד נזכר בטבעת יקרה של אשתו, שהיתה באחת המגרות, הוציא את הטבעת ממקומה, והושיטה לאותו עני. לא עברו רגעים אחדים, והרבנית פתחה במקרה את המגרה, שבה היתה מונחת הטבעת, ומיד הקימה קול צעקה: טבעת הזהב שלי איננה. הרגיע אותה הצדיק ואמר: זה עתה קימתי מצות צדקה בטבעת זו! שלבה הרבנית את ידה, ואמרה: הידע אתה, שזו טבעת יקרה מאד, ערכה הוא לפחות עשרים וחמשה זהובים!! מהר רבי שמואל בריצה אחר העני, וכאשר הלה ראה את הרבי רץ אחריו, הגביר צעדיו, מחשש שרבי שמואל התחרט על מתנתו היקרה. לבסוף, השיג הצדיק את העני וכשהתקרב אליו, טפח על שכמו, ואמר: עליך לדעת, שטבעת זו יקרה היא מאד, וערכה עשרים וחמשה זהובים! השמר נא, אפוא, שלא תמכרנה בפחות...!